יח: קרבן שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים העדה

מסורת הש"ס

א) יומא נה ב, **ב)** ירושלמי סביעית פ"ט הלכה ה, **ג)** שם ט ב, **ד)** עי' מנחות קו ב, **ה)** זבחים סב ב, **ו)** ע"ש ע"א, **ז)** תורת כהנים פ' אמור פי"ב ופיין תוספתא מנחות פי"א ה"ז ושם"ם מנחות קו ב, **ח)** מנחות קו ב, **ט)** שם ע"ש, **י)** ע"ש קח ב, **כ)** שבועות, **ל)** עי' מעילות קו ב,

עין משפט נר מצוה

כד א מי' פרק ו ממחוסרי כפרה הלכה יב:

כה ב מי' פרק ט"ז ממעשה"ק הל"ב:

כו ג מי' פרק ז מחוסרי מזבח הלכה ג:

כז ד מי' פרק ב מבית הבחירה הלכה יח:

כח ה מי' פרק ה מתמידין הל"ב:

כט ו מי' פרק ב מערכין הל"ט ו:

נוסחת הבבלי

(א) אלא ממנחת חוטא כו' אתריה (הא דתני) המתנדב מנחה מביאה כו' כ' אלעי כשם ר"ש כשם ר"י כו': **(ב)** רב אמר כנגד כו' וכ' חזקיה אמר כנגד כו' מרובה לפיכך הרבו לה כו': **(ג)** ר"ש בר' מתתי כשם כ' נתן כו' ויתנהו בשער בית ה' כו' רב הונא אמר מפני כו' רב הונא כשם כ' יוסי כו':

הגהות הגר"א

[א] ל"ל ואין מיסם ומלת כהן נמחק: **[ב]** ולא אתמר בריתם נגרור ד' זחר וכו'. כל"ל: **[ג]** מלות קרבן נדבות את העצים ל"נ: **[ד]** ה"ג אמה כרכוב אמה קדנות אמה מערבה כל"ל. ת"ל בעל ת"ס מדן לא נרם אמה יסוד ואמה כנגד כו' תרומה ושעמו מסוגיא דחומס (סב.) ועי"ש ובפרש"י ות"ס לבגיא ר"מ שמקום המערבה אמה על אמה ד"אמה היה כרכוב ואמה קדנות וממילא רק אמה מערבה ועיין ממנחו (מ:) בסוגיא: [ה] ה"ג ת"ר אילא כלום למדו לקומץ מלחם הפנים אלא ממנחה למדו מה להלן קומץ החסר כשר אף כאן קומץ החסר כשר כל"ל. וה"ק אילא כא לאחוד מה דהתמיל ללמוד מלחם הפנים ואמר כלום למדו לקומץ מלחם הפנים יכי שיעורה דקומץ לבונה הן הבאה עם המנחה הן בפ"ע למדו מלה"פ אלא ממנחה למדו כדאמרינן ממנחות (קו:) דכתיב ומשמנה ואת כל הלבונה מקום לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה ג"כ קומץ ומינה מה להלן קומץ החסר כשר אף כאן קומץ ומינה מה להלן קומץ החסר כשר לאחר פונית ל"ל דר' אילא ס"ל בלבונה הבאה עם המנחה כ"ש ר"ש דאיכא לבונה ומשמנה ואת כל הלבונה ונו' אחר הלבונה הבאה עם המנחה כתיב ואת כל הלבונה ונו' אחר הלבונה לר' אמורלי ר' אמי ור"י נפתא דס"ל כמחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה ר"ג בלבונה בפ"ע ס"ל לר"ש ור"י דקומץ החסר כשר משא"כ בקמלין דבזיכין דלאה"ר לר"ש אסר פסול דכתיב ומשמנה ואת כל הלבונה ר' אמי ור"י נפתא דס"ל הפרוש בפונית זו ונו' הספרים ויפיוסי המפרשים אין הדעת סוכלתן. כ"ז הוצמק מס' ת"ת ע"ש: [ו] ל"ל מביאה כקומלין ל' כהן ול"ג כ"ג. ועי' תוספות מנחות (קו:) ד"ה לא אילא כלום ואמר דנגר ר' אילא דבר אחר ל"ל: [ז] ה"ג לא אילא כלום ל"ל: [ח] ה"ג אמר דבר אחר ל"ל: [ט] ה"ג כתיב וכבלותם הביאו לפני המלך ויהודע לו אשר הכסף ויעשהו תרון ויתנהו בנית ה' כלי שרת וכתיב אך לא יעשה בנית ה' וכו'. ר"ש בר נחמני כשם כ' נתן אמר כ' נדבות עשה ומלת דני ר"י נדבה אחת מאי כבלותם לאחר מאי בכלותם לוקים משופר שמתו פר ומקריבים פר דקרבן אחרון אמר מפני הטעמא' כל"ל. והשאר שכיעתים עד סוף הפ' ממתק. וה"ק אגב דמזכיר בתמני' מדבש ליהודע לא יוכל בית ה' דרים לתני מלכי ורומי מלכי אחרדי. וכ"ה בבבלי כתובות (קו:) ועי' בס' ת"ת ומתלת טופס:

גליון הש"ס

[ס] עי' תוספות מנחות דף קו ע"ב ד"ה לא: **[כ]** עי' תוספות מנחות דף יח ע"ב ד"ה קומץ: **[נ]** הגר"א הגיה כשר ועי' כרמב"ם פי"א מפהמ"ק הלכה מ פסק דחיסר לבונתה כשר ועי' בכ"מ שם ותקשה שסמך על הירושלמי לפי גירסת הגר"א: **[ד]** עי' תוס' מנחות דף קו ע"ב ד"ה לא:

הקנין קנוכין היו: **ואוכלם בקדשים.** לעבר: **ואינה חוששת שמא נפעל בהן.** דמזקה על כ"ל של כהנים שאינן עומדים משם עד שיכלו כל מעות של אותו שופר כדי שלא יאכלו מחוסרי כפרה בקדשים: **ואין הכהן חוטם** וכו'. ולא פליג ר"י דמשמע דכ"ע מודים דלא מיתסרן שמא מתה אחר מהן: **ומפני כי קפדינן** לר"י דמיים לתערובות הייגו שיוחדו לן שכוחלתי מת ל' מהעתנין לתוך הטופר נמצא שהן מעורבות: **ופריך ואי אמרי כו'.** כלומר אמאי וגכרות ד' זוזי דמי המעלת ותאמר דאלו הן דמי המעלת שמתו בעליהן והשאר יקרבו ד' זוזי הייגו זוזי פשיטי שם מהן הוא דינר זורי ויהן דמי פרידה אחת דתנן בו ביום עמדו קנין כרכעתים פי' פרידה אחת והרוכש הוא מלי דינר זורי שהוא ד' זוזי מדינה ל"ש לוריתיה דש"ם לתתני ד': **ליה כי כריכה.** לא סמכינן אכריכה למעבר איסורא: **כעי אם אמר הרי על עך.** ולא אמר עליים שלא נתכוין אלא לעץ אחד מהו שיניא ל' לו שנים: **מתניתא אמרה כן.** אלף ניזר ל' הוה קרבן ונדרו נדר: **כהפיש דתנינן סמן.** ביומא פ"ב: **ושנים שני כהנים בידם שני גזרי עצים.** כיל כל ל' ניזר ל' ס"מ שכל ל' קרבן כפני עצמו: **ה"ג קרבן לרבות אם העצים.** וה"פ כתיב כי תקריב קרבן מנחה ומליגי לעצים שנקרבו קרבן דכתיב והעולות הפלגי על קרבן העצים: **גאמה שוחקת.** פי' כאמה גדולה: **גדומה.** פחותה: **כמין עורטני.** קנה מאוגים ר"ל דלאשכיו קאי אלא היתה עיגיו אלא כעורטני וכיא כמתן נודם אלה הנני בנבלי: **אלא אמה על אמה.** ואמתא בגאמתא הימי יתיב ויכתיב על העצים אשר על המזבח אלא יהי העצים יוקלין מן המזבח לפיכך לא היו העצים אלא אמה גדומה: **ומני כן.** ומניא נמי הכי שמקום המערכה לא היה אלא אמה על אמה: **גאמר כאן.** נגי לבונה דלחם הפנים אוכרה דכתיב ונתת על המערכה לבונה זכה והיתה ללחם לאזכרה: **וגאמר להלן.** נגי מנחה וקמץ משם אלא קמלו אמלהה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן את אזכרתה: **אף כאן קומץ.** לכל מערכה וכי הימי דבשם מנחה אלא קומץ אף פחם נדבת לבונה אלא קומץ: **ה"ג אי מה להלן שני קומצין.** וה"ק אי מה להלן בלחם הפנים כ' קומצין כדאמרינן לעיל על כל מערכה קומץ אף פחם נדבת לבונה כ' קומצין: **כלום למדו** לקומץ. לבונה אלא מלחם הפנים והתם בעינן שיהא כל קומץ כפני עצמו אלא ואם חסר ממנה פסול ס"מ אע"ג דבהקטרת יש שני קומצין כגון שהשני יתר אע"ה פסול כדילפי' ממנחת חוטא ס"מ דכל קומץ קרבן כפני עצמו: **מילמה דרבי אילא אמרה.** מדברי ר' אילא שמעינן: **ה"ג כמתנדב לבונה מביאה בקומצו של כה"ג.** וה"ק מלילא לה פחם לבונה ובפיים עשה ולא יעשינן הי כהן דמתרמי ולריך שיהיה הרבה שיקמוץ ממנו גדול שבכהנים: **ואפי' בקומץ הכבלים.** ממנחה יפיגו ויכול ליתן אותה לכל כהן שילה שבאותו משמר: **ואוא שהיכר פורה.** דאתר מעטנו: **לינורא.** שיעורו מזלג קטן: **כגנד שש בתי אבות.** הכהנים שתקנו לה חכמים שיהא כל משמר אלוף לשמה בתי אבות כנגד ששת ימי השבוע שעובדו כל אחד ביומו ובשבת כולן שוין שיהא שלוש ביומן שעורות של בהמות הנקמות מן הטיפרות היו לכהנים שמקריבין העולות וכל זמן שאין המזבח בטל לא היו לוקחין מן הטופרות ואם לא היה להם אלא טופר אחד אחי לאלגויי דשמא כאותו יום של בית אב הרמשון אם הבני יביאו נדרים ונדבות הרבה ולא יעול הבית אב מן הטופר כלום ובאמר יתות הבטוב לא יבואו נדרים ונדבות הרבה נמצא אותן בתי אבות מקריבין מן הטופר אלא יהא המזבח בטל והוי עורות אלבם ומנלו הנך קמלה בהדי הנך ואמרי יש לבם עורות ואפי' אין לו כלום ואי מאוס הנך עולות שהביאו יחידים כמשמרות אלו מאלו גרם ל"ג פעמים שמקריבים אלמים הטעורות לבעלים הלכך תקינו שאם שופרות אלא יעול זה משופרו אלא וכשהמעו' נאות נתנין אותו לו שופרות: **כגנד פר** וכו'. שהמתנדב פר ועולה מביא ונתן לשופר שבתוך עליו פר מנה כדאמרי' יניא בתנה והמתנדב עגל מביא ה' אלעי' ונתן לשופר שבתוך עליו עגל וכן כולם והבהמה מקריבין מכל שופר קרבן המתנדב עליו ומתני' דבי היא דאמר קנון והבית גדול לא יאל: **קני וביס וקני זכוב.** כחד ניתנו דשם זב אחד היא: **והקלפה ואשמות.** בתרין הוי: **המנחות.** הייני מוהר מנחת חוטא דלגבור חיל דאילו מוהר מנחת יחיד הוספף מעלו ומביא מנחה אחרת: **ועצירים פאיפה.** שבהקריבם אלו יום ואם הפרים לעצירות הלוקה של יום ומיומתרו שוב אין יכול לגרפו לשם מהר אלא תפול לנדבת לבור וכדל"ת לעיל בפ"ב דף מ' ורבש"י בתמנות פרק האומר עלי יום לו ניכפא אחרת ע"ש: **ריבו לה שופרות הרבה.** כדי שלא יתעבשו המעות: **ה"ג בסיב וכבלוסם וכו'.** דבמלכים כתיב ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקוב חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין וגו' ובד"ה כתיב ויאמר המלך ויעשו ארון ויתנהו בשער בית ה' החוצה משמע דב' ארונות עשה ג' כפנים וא' כתוך

משנת אליהו

גיכשלאות להתלמדים בכא דמי ר"ש בר"י: **מני כן אמר הרבה כו'.** מכן לא נרם אמה יסוד ואמה סוכב ושעמו המעות דזבחים (ע"ב ג') וע"ש וכפי' ר"ש דאין לבנות אמה המערכה אלא על אמה דאמה היה כרכוב ואמה קדנות וממילא רק אמה מערכה ועי' בפנים ג' ר"ש: **גאמר כאן.** עי' ר"ש במנחות (קו:) ד"ה מנ"ל דסמכו ר' יסס (ר"ל כ') ד"ה לבונה כי הכאה בפ"ע כגון בתאמר הרי עלי כו'. ומדפרשיתי בגיקפת רבינו דרלה לאוסרו לבונה הבאה בפ"ע קומץ ל' ומתחיל בגימוד לבונה הבאה עם מנחה לקומץ ל' ג"כ אינו מפרש בהגיה ולמד מלחה"ם לאחמתת רק דמסם הקשה לאחמת כ' קומלין ודחה כלום למדו לקומץ כל עיקרא דקומץ ממנחה למדו ומדלה מנו אף קומץ בלאה"ר לאחר בפסח ג"כ מתנה בפסח ל' אחיר פרשה ר"ש אלבה ד' לאחרה ר"ש אומר אחר מאמר כאן בתנה ואמרה לבונה הבאה עם המנחה אף לבונה אם המנחה אף לבונה אם לבונה מלקת שעמו בשעריו קומלו של יד הכהן: **אפילו בקומץ כפלים.** דמ"מ נדבה מקרבין אף בשאיר הים: **גורב.** מטבע המ"ש בגמרא לגורתו: **ליגורא.** מלא קנון: **כגגד ו' בתי כו'.** שכל משמר חלוק לי' בתי אבות כנגד ו' ימי הבטוב זה שיבד יומו הוא יומו ובשבת כולן שוין ולכן תקנו ו' שופרות שלא יעול זה משופרו של זה ולא אתי לאיגלויי כדלאיתא בבבלי מנחות (קו:) ועי"ש: **שמא בכסות פר.** שהמתנדב פר לעולה מביא ונתן לשופר שעמו פר כמנה אחד דפר כמנה אחד: **ונגנז.** המתנדבו מביא ה' סלעים ונתן לשופר שעמו פר ומקריבים פר דקרבן אחרון שופר פרים עד שיכלו המעות ולהני נקטו שש בהמות שאין עולה כאה אלא משש בהמות אלו: **כגגד שש קרבנות.** המנויין בפ"ב מתני' ה': **שופרות הרבה.** כדי שלא יתעבשו המעות דאתם מפרש מ"ש דמר דלא אמר כמר: **וכבלוסם גו' פ"ש בפנים.** ואגב דמזכיר דמתניתין מדבש ליהודע לא יוכל בית ה' דרים לתני מלכי ורומי מלכי אחרדי. וכ"ה בבבלי כתובות (קו:) ועי' בס' ת"ת ומתלת טופס:

ציון ירושלים

חזקיה אמר כנגד ששה בתי אבות. עי' ר"ש פסחים דף נ"ז ד"ה לענבר שכתב שמשמר נחתלק לשמה נתים אבל בתענית דף ט"ו ע"ב ד"ה אנשי כתב לשבעה וכ"כ הרשב"ץ בתענית וברטנורא פ"א מדמדאי ופ"ח מתמיד כתב לשבעה וכ"כ הברטנורא פ"ב בתענית מ"ו ויהלרכתי בזה הרבה ויהלתיה כמה מקומות בש"ס שגם בשבת היו

תורה אור השלם

1. וכבלותם הביאו למני המלך ויהודע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יי כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יי תמיד כל ימי יהוידע: דברי הימים ב כד יד

משנה

יחשבו מלרע ומותר ממנה חוטא ומותר עשירית האיפה של כ"ג שגם היא נקרבת חטאת שנאמר יביא חטאתו זו עשירית האיפה. ר' אומר אמר כנגד מותר חטאת ומותר אשם ומותר אשם מיר ומותר אשם מלרע ומותר קינן אלו קיני חובה ומותר ממנה חוטא מכל אלו ליקחון עולות הבאר לשם והעורות לכהנים כשאר עולות שנאמר עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. כתוב אחד אומר אשם הוא אשום אשם לה' וכתיב בפרשת נשא האשם המושב לה' לכהן הא כיצד כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה יביא מיר אשם כגון אשם גזלות אשם מעילות אשם תלוי אשם שפחה חרופה אשם מיר אשם מלרע אם הפרים אשמו ואתכ והבית אחר תמהו ונמלא הראשון ירעה עד שיסתאב ויימכר ויקו דמיו לנדבה. מותר חטאת מי שהפרים חטאתו ואבדה והבית אחרת תמהה ונמלאת הראשונה לרעון דפליגי עליה דר' בתמותה פ"ד תרעה עד שתסתאב ויפלו דמיה לנדבה הלא אחלה לחיה אלא אם נמלאת לאחר הפרשה אחלה לחיה דאמר אפילו נמלאת לאחר הפרשה אחלה לחיה משכחת לה כגון שהפרים שני בהמות לאחריות האחת תרעה. ור' שמעון דאמר כל אחרין ממין אפילו הפרשן לאחריות לא משכחת לה אלא כדאמר ר' אמי הפרים שני בהמות מעות מתכפר באחד מהן והשני יפלו לנדבה ומוקי לה בתמורה פ"ד אליבא דר' שמעון. א"ש הפרים מעות לכל אלו ונותרו מותרן נדבה:

תקלין חדתין

כך הוא היה שתביא המיהן של שני התורים ונותנת בשופר שבתוך עליה קינן אשם שנתנו מעות קיני חובה: **ואוכלם בקדשים.** שם גרם ומוכלת כדתנן תגיגה (כ"ל) האוכן והמחוסר כיפורים צריכים טבילה לקודש: **שמא יפעל בהן.** דמזקה כהנים עוכן עליהן כדאמרינן בתמנות (ב"ל כ:): ה"ג **ואינו חוקש שמא דמי הקלות מעורבות.** הן מדאמרי' בתמנות (ב"ל כ:) ר"ש בר' מתתי כשם ר' נתן אמר בנגד ששה בתי אבות בר פדיה אמר בנגד שש בהמות פר ועגל ושעיר איל גדי וטלה שמואל' אמר בנגד ששה קרבנות (קני זבים וקני זבות קני יולדות) [1]חטאות ואשמות המנחות ועשירית האיפה א"ר יוחנן ע"י שהנגד' מרובה ריבו לה שופרות הרבה [2]כתיב[3] וכבלותם הביאו לפני המלך ויהודע וגו' [3]ר"ש בר נחמן בשם רבי יונתן אמר שתי נדבות עשה תני

יסמיכו כן כדפרישת בפרק קמא: **מביא גזר ג'.** הסיבי קרבן בפ"ע שה קרבן בפ"ע. כ"מ מהגאונים: **בידם.** ביל כל אחד גזר ג' ש"מ דכל אחד קרבן בפ"ע ולכן היה כהן לכל אחד: **שוחקת.** ביותם ונדולה. ושוניין בל כל אחד וא' כדאמר שכל א' קרבן בפ"ע ולכן קאי אכ"ש בפ"ע דלא כרא"ש: **גדומה.** פחותה: **עורטני.** קנה מאוגים ואפי' כ"ש בעגיבה. ת"ש שיהיו שוין בהיקף מורכן כעוכין קנה מאוגים שרן. כן למדתי מהמשמעות פי' הרמב"ם בתמני'. ת"ש כמתן נדש קאה כמ"ש בבבלי זבחים (ס"ג כ:): **לפי אלא היה** כו'. דבעינן עליה ע"ג המזבח שלא יאלו הבשר מן המזבח לפיכך לא היו העצים אלא אמה גדומה: **ומני כן.** אלא היה מקום המערכה אלא אמה: ה"ג **אמה כרכוב אמה קדנות אמה מערכה.** דלאמה אכין הקדנות ומקום הילוך מעמעגין כי אמתים לכל נד פס ליה אמה על אמה. יחס הבית דאיה לאמה כרכוב ואמה קדנות אמ"כ לא נאלר רק אמה מערכה: **לבונה לא יחסו מקומן נאמר לקן כו.** הכא המתני' לבונה הבאה בפני עצמה שיהיה ולא אשכחן קומץ אחד רק לבונה הבאה עם המנחה ומכלל עמה לבונה דבפני עצמה בשיעורן ומפני שרולה לפרש משמעותו כתמיל לפרש לבונה הבאה עם המנחה שממנה יתפרש לבונה בפ"ע דמתני': **נאמר כאן.** דיינו לבונה הבאה עם המנחה כתיב ואת כל הלבונה ונו' אחר הלבונה ומשמע להו דאחר כל הלבונה דמלמד היינו כל שם הקטרת לבונה אף הבאה בפני עצמו וכדמשמע בבבלי מנחות (קו:): **וגאמר להלן.** בלחם הפנים ונתת על המערכת לבונה זכה ונו' לאזכרה: **מה להלן מלא קומץ.** למערכה וכדתנן בתמני' דמנחות (קו: כ:) ואם חסר ממנה קומץ פסול כדאמרי' **אף כאן מלא קומץ.** ואם חסר פסול: ה"ג **אי מה להלן כ' קמצים.** בלחם הפנים בש"מ כתמני' כ' בזיכון כ' קומצין בכל מערכה קומץ ל' ה"ל הכא: **כלום למדו לקומץ מלחם הפנים אלא ממנחה למדו.** כ' אילא כא לאחוד מה דהתמיל ללמוד מלחם הפנים ואמר כלום למדו לקומץ מלחם הפנים יכי שיעורה דקומץ לבונה הן הבאה עם המנחה הן בפני עצמה למדו מלחם הפנים אלא ממנחה למדו כדאמרינן בתמנות (ב"ל כ:) דכתיב ומשמנה ואת כל הלבונה לבונה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה ג"כ קומץ ומינה מה להלן קומץ החסר כשר אף כאן קומץ החסר כשר לאחר פונית ל"ל דרב אילא ס"ל בלבונה הבאה עם המנחה כ"ש ור"ש דאפילו בתמנות (ב"ל כ:) נגי חיבור לבונתה וס"ל דבשר וגם ס"ל כחד מהני אמורלי ר' אמי ור"י נפתא דס"ל דבלבונה הבאה עם המנחה הכי נמי בלבונה בפני עצמו כ"ל לר"ש ור"י דקומץ החסר כשר משא"כ בקמלין דבזיכין דלחם הפנים לדברי הכל חסר פסול כדאמרי' **מילמה דר"א אמרה.** מדברי מוכח: ה"ג **כמתנדב לבונה מביאה בקומצו של כה"ג.** דבהיולל דלמד ממנחה ודינו כלבונה הבאה עם המנחה אף לקולא אם כן לבונה מלקת שבוייה דמשבריון בשיעור קומצו של יד הכהן: **אפילו בקומץ כפלים.** דמ"מ נדבה מקרבין אף בשאיר הים: **גורב.** מטבע המ"ש בגמרא לגורתו: **ליגורא.** מלא קנון: **כגגד ו' בתי כו'.** שכל משמר חלוק לי' בתי אבות כנגד ו' ימי הבטוב זה שיבד יומו הוא יומו ובשבת כולן שוין ולכן תקנו ו' שופרות שלא יעול זה משופרו של זה ולא אתי לאיגלויי כדלאיתא בבבלי מנחות (קו:) ועי"ש: **שמא בכסות פר.** שהמתנדב פר לעולה מביא ונתן

ריבב"ן

אשם מלרע ומותר ממנה חוטא ומותר עשירית האיפה של כ"ג שגם היא נקרבת חטאת שנאמר יביא חטאתו זו עשירית האיפה. ר' אומר אמר כנגד מותר חטאת ומותר אשם ומותר אשם מלרע ומותר קינן אלו קיני חובה ומותר ממנה חוטא מכל אלו ליקחון עולות הבאר לשם והעורות לכהנים כשאר עולות שנאמר עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. כתוב אחד אומר אשם הוא אשום אשם לה' וכתיב בפרשת נשא האשם המושב לה' לכהן הא כיצד כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה יביא מיר אשם כגון אשם גזלות אשם מעילות אשם תלוי אשם שפחה חרופה אשם מיר אשם מלרע אם הפרים אשמו ואתכ והבית אחר תמהו ונמלא הראשון ירעה עד שיסתאב ויימכר ויקו דמיו לנדבה. מותר חטאת מי שהפרים חטאתו ואבדה והבית אחרת תמהה ונמלאת הראשונה לרעון דפליגי עליה דר' בתמותה פ"ד תרעה עד שתסתאב ויפלו דמיה לנדבה הלא אחלה לחיה אלא אם נמלאת לאחר הפרשה אחלה לחיה דאמר אפילו נמלאת לאחר הפרשה אחלה לחיה משכחת לה כגון שהפרים שני בהמות לאחריות האחת תרעה. ור' שמעון דאמר כל אחרין ממין אפילו הפרשן לאחריות לא משכחת לה אלא כדאמר ר' אמי הפרים שני בהמות מעות מתכפר באחד מהן והשני יפלו לנדבה ומוקי לה בתמורה פ"ד אליבא דר' שמעון. א"ש הפרים מעות לכל אלו ונותרו מותרן נדבה:

תקלין חדתין

כך הוא היה שתביא המיהן של שני התורים ונותנת בשופר שבתוך עליה קינן אשם שנתנו מעות קיני חובה: **ואוכלם בקדשים.** שם גרם ומוכלת כדתנן תגיגה (כ"ל) האוכן והמחוסר כיפורים צריכים טבילה לקודש: **שמא יפעל בהן.** דמזקה כהנים עוכן עליהן כדאמרינן בתמנות (ב"ל כ:): ה"ג **ואינו חוקש שמא דמי הקלות מעורבות.** הן מדאמרי' בתמנות (ב"ל כ:) ר"ש בר' מתתי כשם ר' נתן אמר בנגד ששה בתי אבות בר פדיה אמר בנגד שש בהמות פר ועגל ושעיר איל גדי וטלה שמואל' אמר בנגד ששה קרבנות (קני זבים וקני זבות קני יולדות) [1]חטאות ואשמות המנחות ועשירית האיפה א"ר יוחנן ע"י שהנגד' מרובה ריבו לה שופרות הרבה [2]כתיב[3] וכבלותם הביאו לפני המלך ויהודע וגו' [3]ר"ש בר נחמן בשם רבי יונתן אמר שתי נדבות עשה תני

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com